

UVOD

Nacionalni park Paklenica prostire se na primorskoj padini južnog Velebita, neposredno iznad naselja Marasovići, do zone najviših planinskih vrhova (Vaganski vrh, Babin vrh, Sveto brdo) – između 15°23' i 15°35' istočne geografske dužine te između 44°18' i 44°25' sjeverne geografske širine.

Obuhvata područje bujičnih tokova Velike i Male Paklenice, odnosno njihove prepoznatljive kanjone okomito urezane u južne padine Velebita, te širi okolni prostor. Na relativno malom području susreće se izrazito bogatstvo geomorfoloških pojava i oblika, raznovrsan biljni i životinjski svijet, atraktivna netaknuta priroda.

DATUM PROGLAŠENJA ZAŠTIĆENOG PODRUČJA: 19. oktobra 1949. godine

AKT O PROGLAŠENJU ZAŠTITE: Zakon o proglašenju šume Paklenica nacionalnim parkom (N.N. br. 84/49); Zakon o izmjenama Zakona o proglašenju šume Paklenica nacionalnim parkom (N.N. br 15/97)

POVRŠINA: 95 km²

NAJVIŠI VRHOVI: Vaganski vrh 1 757 m, Sveto brdo 1 753 m

RELJEFNO – GEOLOŠKE OSOBINE

Područje Nacionalnog parka Paklenica odlikuje velika raznolikost geomorfoloških oblika.

Svakako najatraktivniji i najvrjedniji dijelovi južnog Velebita jesu zadivljujući kanjoni Velike i Male Paklenice.

Kanjon Velike Paklenice dužine je 14 km, a širine 500-800 m. U svom najužem dijelu, oko bunkera, kanjon je širok svega 50 m. S obe strane kanjona izdižu se vertikalne stijene, od kojih su neke više i od 700 m. Najatraktivniji dio predstavlja predio strmog pada potoka nizvodno od Anića luke, gdje se strmi kukovi prostiru odmah iznad potoka i grade najuži dio kanjona u području između Anića luke i parkirališta.

Kanjon Male Paklenice skromnijih je razmjera i bujica što njime teče znatno je slabija. Dug je 12 km, a širok 400-500 m. U svom najužem dijelu je širok tek 10 m, dok se okolne stijene uzdižu do visine od 650 m. Prelaz između kanjona Velike i Male Paklenice čini izrazito nepristupačan krški prostor kamenjara i kukova.

Za srednji dio Parka reprezentativan je reljefni kompleks Borovnika i Crnog vrha, a u njegovoj se blizini nalaze udolinska proširenja Malih i Velikih Močila. Velika Močila su reljefno vrlo zanimljiva zdjelasta udolina na visini od 850 m/nm, okružena Crnim vrhom (1 110 m/nm), Škiljinom kosom (1 015 m/nm) i Zelenim brigom (842 m/nm), dok se južnom ivicom prostire Borovnik, prozvan po šumi crnog bora. Istočni je dio Parka geomorfološki izrazito diferenciran, nepristupačan i divlji. Dalje na istok ova zona divljine prelazi u područje blažih formi u predjelu Malog i Velikog Libinja, koje čine krške zaravni s mnogobrojnim ponikvama čija su dna uglavnom bila obrađena.

Vršno područje Nacionalnog parka Paklenica čini uski greben Velebita, širine od 1 do 3 km. Tu se nalazi najviši vrh Velebita – Vaganski vrh (1757 m/nm).

Geološke osobine Nacionalnog parka vidljive su po ljutom kršu u području Bojinca, Vidakovog kuka i na platou između oba kanjona. Tamo je mnogo oblika krškog reljefa, kao što su kamenice, rupe, pukotine i pećine koje nastaju intenzivnim djelovanjem vode, ali i velikim temperaturnim razlikama tokom pojedinih godišnjih doba.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com